

"Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3:30 godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejsowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 297.

Poniedziałek 23. Grudnia 1867.

Rok wydania 57.

Ogłoszenie prenumeraty

na „Gazetę Lwowską“ i „Dodatek tygodniowy“ na rok 1868.

Ceny przedpłaty:

„Gazeta Lwowska“ wraz z „Dodatkiem tygodniowym“:

Na rok cały	12 złr.
Na kwartał	3 „
Na miesiąc	1 „
Numer pojedynczy Gazety	5 cent.

Za przysyłką pocztową:

kwartalnie	1 złr.
----------------------	--------

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

W roku 1868 wychodzić będzie co soboty „Dodatek tygodniowy“, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historii krajowej. Osobna prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ bez Gazety wynosi: Na rok cały 4 złr. Za przysyłką pocztową samego „Dodatku tygodniowego“: kwartalnie 25 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 22. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych rady państwa oznajmił Jego Exc. kanclerz państwa hr. Beust, że zasadnicze ustawy państwa otrzymały najwyższą sankcję. Prezydent izby dziękując za położone w nim dotychczas zaufanie, wzywa izbę, ażeby stosownie do nowej konstytucji wybrała prezydium. Pod przewodnictwem najstarszego wiekiem dep. Zeidlera Izba prawie jednogłośnie ponownie wybrała dotychczasowe prezydium. Następnie przyjęto projekt ustawy co do dalszego poboru podatków aż do 1. kwietnia 1868 i przedsięwzięto wybory do delegacji. Jego Exc. baron Beust ogłasza potem odroczenie izby do 29. stycznia.

Izba panów przyjęła bez dyskusji jednogłośnie projekt ustawy co do poboru podatków do dnia 1go kwietnia, i wybrała następnie członków delegacji. Również i izba panów odroczone do 29. stycznia.

Część urzędowa.

Gmina Wola Buchowska w powiecie jarosławskim położona, zobowiązała się celem utworzenia u siebie uregulowanej szkoły lulowej:

1. Wystawić własnym kosztem do 1. września 1868 nowy budynek szkolny wraz z pomieszczeniem dla nauczyciela, i takowy zawsze w dobrym stanie utrzymać.

2. Sprawić i w dobrym stanie utrzymać potrzebne sprzęty szkolne, usługi szkolne kolejno z pośród siebie dawać, jakoteż drzewo opałowe w ilości 4 n. a. sągów drzewa twardego dla szkoły i nauczyciela corocznie własnym kosztem dostarczać — nakoniec

3. wypłacać nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu kwotę 100 złr. w. a. na premia dla uczniów 2 złr., na kancelaryę 1 złr.

Prawo prezentowania nauczyciela gmina sobie zastrzegła, oraz postanowiła, by językiem wykładowym był język polski.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w celach dzwignięcia oświaty ludowej — c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie dnia 7. grudnia 1867.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 16. b. m. raczył najniżejściwiej nadać posadę nadprokuratora państwa przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie, rady wyższego sądu krajowego i prokuratorowi państwa przy sądzie krajowym w Krakowie. Antoniemu Nalepie.

Jego c. k. apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 10. b. m. pozwolił na rozwiązanie istniejących w królestwach i krajach niemieckich

wyższych urzędów górniczych i dyrekcji górniczych tudzież departamentu górniczego dyrekcji skarbu w Salzburgu, i na bezpośrednie podporządkowanie zreorganizować się mających administracji lokalnych skarbowych kopalni, hut i salin pod cislitawskie ministerjum skarbu i polecił ministrowi skarbu aby w swoim czasie przedłożył odpowiednie wnioski co do organizacji pozostawionych tymczasowo w teraźniejszym stanie dyrekcji w Gmunden i Eisenerz tudzież co do ostatecznej organizacji galicyjskich urzędów salinarnych, podlegających krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie, jakoteż względem uregulowania wziętego do wiadomości prowizorycznego etatu osób i pensyi przy nowo uorganizowanych urzędach górniczych.

Zarazem Jego c. k. apostolska Mość raczył najniżejściwiej pozwolić na utworzenie posady jeneralnego inspektora kopalni, hut i salin krajów niemieckich z tytułem, stopniem i charakterem rady ministeryalnego, podlegającego bezpośrednio ministrowi skarbu.

Część nieurzędowa.

Dnia 19. b. m. odbyło się 23. posiedzenie izby panów rady państwa, pod prezydencją ks. Karola Auersperga. Na ławie ministeryalnej zasiadają Ich Exc. ministrowie Becke, John, Taaffe i kanclerz państwa hr. Beust. Łoża izby deputowanych jest napełnione.

Pismo izby deputowanych poleca ustawę względem czasu kiedy ustawy zasadnicze państwa mają wstąpić w życie. Jurydyczno-polityczna komisja przedłożyła już swoje sprawozdanie. Dr. Egger przyjmuje wybór do trybunału państwa. Hr. Salm wnosi sześć petycyi o koncesye dla kolei Jalawsko-Kolińskiej. Hr. Meran podaje petycję gminy Schatleithen o zniesienie konkordatu. Książę biskup Gasser z Brixen wnosi petycję gmin całej dyecyi o zatrzymanie konkordatu i petycję zbiorową nauczycieli z Vorarlbergu, w której ci upraszają, żeby austriackie szkoły ludowe tylko na zasadach katolicyzmu były reformowane. Książę biskup z Trydentu podaje 125 adresów i życzy sobie, żeby spis tych gmin wciągnąć w stenograficzny protokół. Izba, która przy dawniejszych adresach w skutek nie jasnego głosowania ten wniosek przyjęła, uchwała teraz odrzucenie żądaniu biskupa Trydentu. Przeciw przyjęciu głosują lewica i prawica. Ks. Jabłonowski przedkłada petycję 7 gmin z Gorycyi i kilku innych za konkordatem, ks. Sanguszko podobną petycję z Galicyi zachodniej, opatrzoną 24.000 podpisów. Hr. Antoni Auersperg podaje dwie petycje o zniesienie konkordatu z Erlachstein i Donowitz w Styryi, a Dr. Zelinka dwie z Schweinbarth i Ekelsbrunn w niższej Austrii.

Ustawa o uwolnieniu od opłat przy komasacyi przychodzi do pierwszego czytania i zostaje przydzieloną połączonej komisji jurydyczno-finansowej.

Uchwalony w izbie panów projekt do ustawy względem pożyczki dla miasta Brodów, zostaje przydzielony komisji finansowej do jak najspieszniejszego załatwienia z upoważnieniem komisji do zdania swego sprawozdania nawet z skrócaniem regulaminu.

Hr. Antoni Aversperg zdaje następnie sprawę w imieniu komisji jurydyczno-politycznej o projekcie do ustawy uchwalonym już w izbie deputowanych względem czasu kiedy mają wstąpić w życie ustawy konstytucyjne, i wnosi w imieniu komisji, żeby przyjęc uchwałę izby deputowanych. Wniosek komisji przyjęto bez debaty.

Drugim przedmiotem porządku dziennego jest sprawozdanie komisji do obrady nad finansową ugodą z Węgrami. Hr. Hock odczytuje wydrukowane sprawozdanie.

Przy jeneralnej debacie nie zapisuje się nikt do głosu, więc przystępuje izba niezwłocznie do dyskusyi nad ustawą o kwotach, którą w całej rozciągłości w myśl komisji podług uchwały izby deputowanych bez zmiany przyjmuje.

Nim przystąpiono do obrad nad ustawą względem prestaacyi dodatkowych do ciężarów ogólnego długu państwa, uwiadamia prezydent izbę, że wskutek różnicy, która następnie zaszła przy §. 5 tej ustawy, paragraf ten tymczasowie z pod obrad zostaje wykluczony. Poczem podobnie jak pierwsza ustawa zostaje i ta zgodnie z uchwałą izby deputowanych przyjęta.

Dalej stawia komisja następujące wnioski:

1. Wysoka izba raczy uchwalić, że zgadza się z uchwalonem w izbie deputowanych wezwaniem do rządu, ażeby przedłożył radzie państwa jak najspieszniejszej ustawy stosowne do koniecznego uregulowania stosunków finansowych.

2. Wysoka izba raczy uchwalić, że udzieliła swoje wotum powyższemu projektowi do ustawy pod tym warunkiem, że ten projekt do ustawy równocześnie wstąpi w życie z ustawami o opłacie do wspólnych wydatków i o związku cłowym i handlowym.

3. Wysoka izba uchwali, żeby wezwać rząd do uregulowania na drodze konstytucyjnej administracyi i kontroli długu państwa.

Wszystkie trzy wnioski przyjęto bez debaty.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2., przyszłe posiedzenie nazajutrz.

Komisja wyznań izby panów toczy dalsze obrady nad projektami do ustaw przedłożonemi przez izbę deputowanych, a mianowicie o stosunku szkoły do kościoła i o przywróceniu prawa o małżeństwie

podług kodexu cywilnego. Na ostatnim z kolei trzecim posiedzeniu tej komisji zbijał kardynał Rauscher w długiej dwugodzinnej mowie projekt izby deputowanych o przywrócenie ślubów cywilnych przytaczając bardzo wiele dowodów z historii i argumentów religijnych. Br. Lichtenfels przeciwnie popierał wnioski izby deputowanych. Był na temże posiedzeniu obecnym i minister Hye, i oświadczył, że powstrzymuje się od wypowiedzenia swego zdania, w chwili kiedy właśnie zawiązuje się nowe ministerstwo, aby nie uprzedzać zdania przyszłego ministra oświaty, który niezawodnie na późniejszych posiedzeniach tej komisji wypowie zapatrywanie się rządu.

Dnia 18. b. m. odbyło się posiedzenie izby deputowanych parlamentu włoskiego, na którym wyrzucił Rattazzi ministrowi, iż oskarża postępowanie dawniejszego gabinetu z powodu ekspedycyi ochotników, podczas kiedy ministerstwo ma dokumenta w ręku, które dowodzą, że gabinet Rattazzego zawsze się starał przeszkodzić tej ekspedycyi. Zarzuca ministerstwu, że nie protestowało energicznie przeciw obcej interwencji i przeciw tej zniewadze, wyrządzonej Włochom i koronie przez rząd francuski. Dziwuje się, że ministrowie cesarza Napoleona mieli odwagę nazwać przymusową aneksją neapolitańskiego, która oparta była na wolnych głosach narodu. Utrzymuje, że w Rzymie musi być władza świecka od duchownej oddzielona. Jak długo ta kwestya nie będzie załatwioną tak długo nie będzie można położyć tamy agitacyom w kraju. On zawsze jawnie to głosił, że ekspedycya Garibaldeggo nie jest ani na czasie, ani roztropna. Zarzuca sprawcom konwencji wrześnie, że podpisali niejasne stypulacje z przemożnym państwem, które obdarzają toż państwo prawami sprzeciwiającemi się niezawisłości Włoch. Pomiedzy innymi prawami zyskała Francya przez konwencję także i to prawo, że poseł francuski wszystkie akta wewnętrznej polityki Włoch kontrolować może. Utrzymuje, że użył wszelkich środków, aby przeszkodzić inwazyi terytorium papieskiego i zwoła rząd, żeby przedłożył wszystkie depesze i dokumenta w celu udowodnienia jak gabinet Rattazzego oponował przeciw inwazyi, dodając, że wojska ustawione na granicy były dostateczne, aby przeszkodzić przekroczeniu jej przez zbrojne bandy, jak to było konwencją zawarowane, ale nie mogły przeszkodzić przekraczaniu jej przez pojedyncze indywiduala. Robi uwagę, że pomimo całej czujności armii włoskiej na granicy papieskiej nie można było przeszkodzić przechodzeniu przez granicę band brygantów i że również Austria pomimo największej bacności nie mogła przeszkodzić przekroczeniu Tiezina przez 20.000 ochotników. Dalszy ciąg mowy swojej zachował Rattazzi na przyszłe posiedzenie.

Nicotera objaśniał zamiary ochotników przy ostatniej ekspedycyi. Powiada, że nieprawdą jest jakoby byli w porozumieniu z ministerstwem, które było przeciw ekspedycyi i opowiada w jaki sposób powiodło się podejść czujną bacność straży granicznej.

„Gazetta d'Italia“ z d. 19. b. m. donosi, że minister wojny postanowił powołać obowiązanych do służby wojennej pierwszej kategorii z klasy wieku 1846.

Ostatnie doniesienia z Rzymu zaprzeczają wieści o odesłaniu listów zapraszających na sobór. Zapewniają, że na konsystorzu odbyć się mającym przed Bożem Narodzeniem Papież będzie miał mowę o niebezpieczeństwie nowego zamachu na terytorium papieskie. Na tymże konsystorzu mają być tylko biskupi prekonizowani, nie będą zaś obierani kardynałowie, chociaż liczba tych dygnitarzy jest teraz bardzo mała.

Stan finansów papieskich brany jest teraz bardzo pilnie pod rozwagę. W preliminarzu z roku 1867 obliczono wydatki na 73,883.754 frank., dochody na 36,431.058 fr. Niedobór miał wynosić 37,452.696 fr. Oprocentowanie długu publicznego wymaga tego roku 39,161.131 fr. Na pokrócie tego niedoboru rząd papieski nie posiada nic prócz świętopietrza, które w przecięciu wynosi rocznie ledwo 8 do 9 mil. fr. Z powodu jubileuszu świętopietrze wzrośnie może w tym roku do 12 lub 13 milionów, ale też koszta wyprawy Garibaldeggo powiększyły pewnie niedobór z 37 na 45 milionów. O nowej pożyczce trudno będzie pomyśleć. Natomiast myślą znowu o ostatecznym uregulowaniu konwencji monetarnej francusko-włoskiej, mocą której Włochy na dniu 7. grudnia 1866 zobowiązały się wypłacić stolicy rzymskiej 20,642.291

fr. i obracać rocznie 18,627.973 fr. na oprocentowanie części rzymskiego długu. Odnoszące się do tego przedmiotu układy mają być rozpoczęte wkrótce. Komisarz francuski p. Lheureux, któremu ta sprawa została poruczona, miał niedawno udać się na urlop, lecz otrzymał rozkaz pozostać w Rzymie.

Jenerał Faily ciągle jeszcze stoi w Civitavecchia. Pomimo ostrego zimna kilka oddziałów dywizyi francuskiej obozują w szeregach pod namiotami.

Do „Salut public“ piszą z Rzymu, że dnia 10go b. m. wieczorem zraniony został Msgr. Gianelli, gdy przechodził przez plac Monterone. Napastnik nie zabrał mu ani pieniędzy, ani zegarka. „Monde“ przypomina, że Msgr. Gianelli był dawniej uditerem w nuncyaturze papieskiej w Paryżu, a następnie do upadku Franciszka II. nuncyuszem przy dworze neapolitańskim.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 20go b. m. znaleziono na ulicy stryjskiej w pobliżu magazynu pościeli wojskowej na trotoarze zwłoki człowieka liczącego około lat 60. Na zwłokach nie postrzeżono żadnego śladu śmierci gwałtownej, i przyzwany Dr. S. oświadczył, że przyczynę śmierci będzie można wykryć dopiero przy obdukcji. Tylko na czole dostrzeżono małe skaleczenie, ale to mogło pochodzić z uderzenia się przy upadnięciu. Człowiek ten nie jest nikomu znany, tylko przechodzący przypadkiem policyant domyślał się, że jest to znany pijanica, szewe z profesyi, który przed kilkoma dniami był za opilstwo aresztowany, i dopiero dnia 18go b. m. wyszedł z aresztu.

(Kończy się rok) wiele nieszczęśliwy dla rolnictwa w naszym kraju z powodu rozlicznych klęsk elementarnych, które nas w tym roku nawiedziły. Pod tym względem sprawdziły się prawie zupełnie przepowiednie Kalendarza powszechnego galicyjskiego wydania E. Winiarza. Lwów również jak Kraków był niegdyś stolicą kalendarzy. Tutaj to wydawał swoje kalendarze Niewieski, sławny z przepowiedni zmian powietrza, które jednak nie zawsze sprawdzać się musiały, skoro urosło przysłowie: Nie zgadnie p. Niewieski co uczyni pan niebieski. W roku bieżącym liczbę kalendarzy wydawanych zwykle we Lwowie pomnożył nowy kalendarz Karola Wilda p. t. Pielgrzym po ziemiach polskich zawierający kilka artykułów historycznych i statystycznych, opracowanych przez p. F. Wasilewską, K. Widmana i L. Tatomira. Kalendarz powszechny galicyjski E. Winiarza na rok 1868, to ma przed innymi tutejszemi kalendarzami pierwszeństwo, że n. p. podaje bardzo dokładnie kursa pocztowe całej Galicji, od października b. r. prawie zupełnie zmienione, a które w innych kalendarzach tutejszych albo całkiem pominięte zostały, albo co gorsza są podane mylnie: znajduje się tu także nowy podział wszystkich miejscowości Galicji na 74 powiaty i wiele innych pożytecznych i praktycznych szczegółów. Przypnać trzeba, że kalendarz E. Winiarza, wychodzący od lat 20, bywa zwykle najlepszym i najstarszym opracowanym pomiędzy wszystkimi u nas wychodzącymi i zaleca się szczególnie do użytku tak domowego jak i po biurach.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Mielcu 22 zfr. 50 c.

(Pożary.) W Kutawy, w pow. zółkiewskim, spalił się dnia 4go b. m. nowy i jeszcze nie zamieszkały dom włościański; szkoda wynosi 250 zfr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. Dnia 7go b. m. spaliła się w Rawie chata wartości 44 zfr.; przyczyna pożaru także nie jest wiadoma. W Derewni, w pow. zółkiewskim dnia 8. b. m. spalił się dom włościański i budynki gospodarskie 3 włościan z zapasami zboża i 6 szt. bydła; szkoda wynosi 562 zfr. Ogień miał być podłożony. W Bliznem, w pow. brzozowskim, dnia 14go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi; przyczyna pożaru jest nie wiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Czynności lwowskiej izby handlowo-przemysłowej.

Sprawozdanie z XIII. zwyczajnego posiedzenia lwowskiej izby handlowej i przemysłowej odbytego dnia 11. grudnia 1867 pod przewodnictwem prezesa izby p. Józefa Breuera.

1. Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia i po załatwieniu spraw pomniejszych przeczytano zawiadomienie c. k. jeneralnej komendy, że jakkolwiek przy nowym sposobie pokrycia potrzeb dla wojska w drodze prywatnego przemysłu rozwiązania komisji mundurowych spodziewać się należy, i w skutek tego zapewne w celu dostarczania wzorów i okazów przemysłowcom ubiegającym się o liwerunki odpowiednie wyjdą rozporządzenia, uczyniła przeciw komenda zadość życzeniom izby, i przedłożyła jej prośbę wys. c. k. ministerjum wojny, aby na przyszłość w razie rozpisania liwerunków dla armii, wzory i okazy dostarczać się mających potrzeb, znajdowały się dla obejrzenia w izbie handlowej lub też w jeneralnej komendzie we Lwowie.

Co do zażalenia izby, że ta w skutek niedokładnej informacyi danej zgłaszającym się w jeneralnej komendzie przemysłowcom, uarażoną została na niesłuszne zarzuty w tutejszych czasopismach, wyjaśnia jeneralna komenda rzecz w ten sposób, że do tej władzy żadnej nie wniesiono prośby szweców tutejszych o dostarczenie wzorów, i tylko raz jeden pewien, niby przedsiębiorca, a drugi raz nieznan bliżej człowiek w imieniu tutejszego stowarzyszenia szweców ustnie zażądał wzorów obowią u dotyczącego referenta, na co im tenże wyraźnie odpowiedział, że w Galicji wszelkie wzory i okazy tylko w mundurowej komisji w Jarosławiu obejrzone być mogą jak to przez Gazetę Lwowską ogłoszono i jak się też w izbie handlowej dowiedzieć mogą, która również jeden egzemplarz warunków licytacyjnych w celu okazywania tychże zgłaszającym się przedsiębiorcom otrzymała.

Tylko w tym względzie odesłano powyższych dwóch panów do izby handlowej, a że ci panowie dobrze zrozumieli, co im powiedziano, okazuje się zdziwienie ich, że po wzory do Jarosławia jeździć potrzeba.

2. Wzięto do wiadomości.

Wysokie c. k. prezydum Namiestnictwa zawiadamia, że w miejsce p. Józefa Breuera który swój mandat na posła do sejmu krajowego złożył, nowy wybór posła na sejm krajowy z ciała wyborczego lowowskiej izby handlowej i przemysłowej rozpisano i dzień wyborów na dzień 30. grudnia b. r. ustanowiono, wys. prez. Namiestnictwa wzywa oraz izbę handlową, aby jak najspieszniej przedłożyła do zatwierdzenia spis wszystkich swych członków i ich zastępców, uwzględniając przy tem postanowienie wysokiego rozporządzenia z dnia 13. marca 1861 do l. 1358, według którego członkowie izby handlowej i przemysłowej nie tracą prawa wyboru w ciele wyborczym izby przeto, iż posiadają takie prawo wyborcze w innym ciele wyborczym.

Prezes izby oświadcza, że spis wyborców przez wys. prezydum Namiestnictwa już potwierdzony został i doręczenie kart legitymacyjnych wyborcom zarządzono.

Według spisu wyborcami są następujący członkowie izby i ich zastępcy:

Józef Baczewski, Józef Breuer, Wacław Dąbrowski, Robert Doms, Marek Dubs, Wiktor Goldbaum, Abraham Halpern, Izrael Hauptmann, Joachim Hochfeld, Jan Klein, Józef Kolischer, Józef Kriegseisen, Adolf Mańkowski, Karol Pietzsch, Abraham Ranunkel, August Schellenberg, Jan Schumann, Karol Singer, Jan Stromenger, Jan Wallach, Józef Weiss, Otto Teodor Winkler.

3. Wys. ministerjum handlu zawiadamia, że ponieważ sposób pokrycia potrzeb c. k. wojska w drodze prywatnej przemysłu w skutek małej, a w wielu artykułach zupełnie żadnej konkurencyi, jakoteż w skutek podawanych za nadto wygórowanych cen nie okazał się praktycznym tak ze względu finansowego jakoteż wojskowego, — rozporządziło wys. ministerjum wojny, na mocy najwyższej na dniu 2. grudnia 1867 roku udzielonego pozwolenia, aby potrzeby dla c. k. wojska na rok 1868 tak jak dawniej za pośrednictwem mundurowych komisji w drodze ofertowej dostarczane były, o czem w krótko dotyczące ogłoszenia w gazetach urzędowych umieszczone będą.

To zawiadomienie powzięła izba do wiadomości.

4. Wys. ministerjum handlu zawiadamia, że c. k. ministerjum finansów, nieprzychyliło się do wniosku izby handlowej wniesionego w skutek podania panów Schulima Samuela i W. Mendrychowicza fabrykantów świec stearynowych, aby tymże przy wywozie świec stearynowych ze Lwowa zapłacony podatek konsumcyjny od przywiezionego a na świece przerobionego łożu zwrócony został.

Wys. ministerjum skarbu motywuje tem, to nieprzychylenie się do wniosku, iż świece stearynowe we Lwowie nietylko z przywiezionego a opłaconego łożu, lecz także z łożu uzyskanego w miejscu wyrobiane bywają, przezco kontrola utrudnioną by była.

Na wniosek p. radnego Szumana aby sprawę tę wnieść do urzędu gminnego lwowskiego, przekazano tę sprawę komisji dotyczącej do sprawozdania, gdyż ze względu na stosunek wagi wywiezionego fabrykatu do wagi przywiezionego łożu przy restytucyi pobranej akcyzy dla gminy jako dzierżawcy akcyzy tylko korzystać wypadnie, nie mniej też podniesienie fabrykacyi samej, który jedynie ożywionym wywozem fabrykatu osiągnąć się da, nie tylko dla gminy, ale też i w pierwszym rzędzie dla przemysłu korzystnym będzie.

5. Przeczytano następujące rozporządzenie wys. Prezydium Namiestnictwa:

Nie wątpliwie wiadomem jest izbie handlowej i przemysłowej, iż izba deputowanych rady państwa wysadziła z swego łona komisję do zbadania kwestyi, czyliby nie było na czasie

a) znieść wszelkie obostrzenia kary na lichwę; b) rozciągnąć zaprowadzoną przez ustawę z dn. 14. grudnia 1866 r. (Nr. 160 dz. praw pań.) wolność porozumienia się co do wysokości odsetek przy pożyczce, także i na porozumienie się co do gatunku i dobroci przedmiotu dłużnego, a tem samem znieść wszelkie ograniczenia istniejące według ustawy cywilnej co do dowolnego porozumienia się przy pożyczce, nakoniec

c) znieść wszelkie ograniczenia zaprowadzone przez ustawę cywilną przy zawarciu kontraktu zastawu.

C. k. Prezydium Namiestnictwa nie zapoznaje wcale zasady postawione przez umiejętności polityczne a żądające zupełnej dowolności porozumienia się przy zawarciu kontraktu pożyczki i zastawu. Ale z powodu wyjątkowych stosunków społecznych w Galicyi, nasuwa się mimowolnie pytanie, ażali dożądanie usunięcia istniejących w rzeczonym kierunku ograniczeń nie sprowadzi w Galicyi groźnych niebezpieczeństw i nie stanie się przyczyną znaczniejszych wstrząśnień społecznych. Ponieważ izbie handlowej i przemysłowej stosunki handlu i przemysłu, obrót kapitału i kredytu, tudzież jego drogość lub taniość dobrze są znane, zatem uprasza c. k. Prezydium Namiestnictwa izby handlowe i przemysłowe o objawienie umotywowanej opinii swej co do poruszonych kwestyi. Mianowicie zechce izba handlowa i przemysłowa udzielić c. k. Prezyd. Namiest. doświadczenia swe zebrane w rzeczonym kierunku, a poszczególnie jaki wpływ wywarła na stosunki handlu i przemysłu, tudzież na stosunki innych klas ludności w Galicyi, mianowicie klasy rolniczej, ustawa z dnia 14. grudnia 1866 r., którą ograniczenie wolnego porozumienia się co do wysokości odsetek przy pożyczce całkowicie, obostrzenia zaś kary na lichwę częściowo zniesione zostały.

Jeżeli bowiem skutki rzeczony ustawy są pomyslnie, natenczas usunięcie i reszty istniejących jeszcze ograniczeń co do wolnego porozumienia się przy zawarciu kontraktu pożyczki i zastawu działa-

łoby niewątpliwie tylko korzystnie na handel i dobrobyt kraju.

Następnie zechce izba handlowo - przemysłowa objawić swą umotywowaną opinię co do wyżej wspomnianych trzech kwestyi będących przedmiotem obrady komisji izby deputowanych rady państwa.

Izba przekazała ten przedmiot komisji dotyczącej do sprawozdania.

6. Nakoniec przystąpiono w skutek wezwania filii austr. banku narodowego do wyboru dwóch dyrektorów i jednego cenzora do wspomnianego banku w miejsce występujących dyrektorów p. Józefa Breuera i Józefa Kolischera i cenzora p. Gabriela Sopucha.

Proponowani zostali na miejsce dyrektorów:

- Nr. 1. Pan Józef Breuer. Nr. 2. Pan Józef Kolischer. Jan Klein. Szulim Samuelli. O. T. Winkler. Rachmil Horowitz.

Na miejsce cenzora:

- Pan Gabryel Sopuch. Jan Schuman. Juliusz Gablenz.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 21. grudnia. Polscy członkowie izby deputowanych Rady państwa wybrali z pomiędzy siebie do delegacji dla obrady nad sprawami wspólnymi: Dra. Ziemiańskiego, hr. Adama Potockiego, Dra. Zybkiewiczza, Piotra Grossa, Czajkowskię, Dra. Zbyszewskiego, hr. Wodziekiego; na zastępców wybrani zostali deputowani Wężyk i hr. Tarnowski.

Smyrna, 14. grudnia. „Impartial“ donosi, że Królowa Olga z prywatnej kasy swojej zaopatrzyła trzy statki rosyjskie w prowiant i amunicję dla powstańców na Kandyi.

Berlin, 20. grudnia. Prezydent izby deputowanych Forekenbeck oświadcza, że jutro nastąpi odroczenie sejm. Hrabia Bismark uwiadamia, że rząd na ostatniem posiedzeniu zażąda przyzwolenia wydatków na trzy pierwsze miesiące przyszłego roku.

Petersburg, 20. grudnia. Układy względem ułatwienia komunikacji pogranicznych biorą pomyslny obrót.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. grudnia.

- Hotel George: PP. Hr. Żeleński Wit., z Brzeska. - Zurakowski Gust., z Horbacz. Hotel europejski: Urbanski Rud., z Dobrosina. Hotel Langa: Prasn Fryd., c. k. kapitan, z Pesztu. - Witoszyński Teofil, c. k. kapitan, z Przemyśla. - Brunicki

Józef, z Bereznicy. - Szymonowicz Jan, z Tarnowa. - Dr. Fruchtmann Filip, adwokat, ze Strzja.

Hotel angielski: Ziemiański Józef, kanonik, z Przemyśla. - Torosiewicz Mik., z Poltwy.

Hotel Krakowski: Krajewski Nik., z Czech Pod Nr. 582 1/2: Paszkowski Ign., z Łopatyna.

Dnia 22. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Komarnicki Bol., z Sasowa. - Łękowski Marc., z Gurajowie. - Mysłowski Józef, z Zwinicza. - Niezabitowski Lub., z Zameczka. - Skrzyński Wład., z Bachurza.

Hotel europejski: Chajęski Tad., z Żurawna. - Zawadzki Michał, z Belzca

Hotel Krakowski: Hr. Tarnowski Tad., z Krakowa. Pod Nr. 182 1/2: Mokrzycki Apol., ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. grudnia.

PP. Malatński Grzegorz, c. k. porucznik, do Brzeżan. - Biss Karol, c. k. podporucznik, do Tarnopola. - Czajkowski Jan, do Sarnik. - Czajkowski Franc., do Hóbrki. - Czarkawski Fel., do Pijarszczyzny. - Frank Ferdynand, do Naba-czowa. - Hoffmann Edw., do Siedlisk. - Hr. Koziębrodzki Just., do Wiednia. - Hr. Krasicki Edm., do Liaska. - Kämpfe Karol, do Lubicy. - Hr. Kalinowski Wład., do Knisiola. - Laskowski Stan., do Stefkowy. - Lewicki Miecz., do Koniuszek. - Lityński Edm., do Litwinowa. - Mintz Zygmund, do Koniuszkowa. - Malczewski Stan., do Czeanik. - Melbachowski Alf., do Oleksinie. - Prek Tad., do Siecia. - Ks. Puzyna Jul., do Pacykowa. - Polanowski Fel., do Zupulaska. - Stenzel Hen., do Łańcuta. - Szumlański Michał, do Krzywego. - Hr. Wodzieki Kaz., do Olejowa. - Zadorawicz Kaj., na Bukowiny. - Kalyński Stan. i Dunin Stan., ces. ros. radca tyt. do Grodowic. - Święcicki Ign., kanonik, do Golegór.

Dnia 22. grudnia.

PP. Reindl Ant., c. k. major, do Welicy. - Witoszyński Teofil, c. k. kapitan. - Ziemiański Józef, kanonik i Weygart Wal., adw., do Przemyśla. - Girzycki Michał, do Rosy. - Lityński Mel., do Holibrad. - Maniewski Mar., do Bajkowie. - Nowotny Józef, do Krawowa. - Szymonowicz Jan, do Tarnowa. - Torosiewicz Mik., do Poltwy. - Torosiewicz Michał, do Sasowa. - Urbanski Rud., do Dobrosina. - Hr. Zamojski Ksaw., do Krakowa. - Zurakowski Gust., do Horbacz. - Barański Jędrzej, c. k. ferwalt. wojs., do Rzeszowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. i 22. grudnia.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. spow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reau., Stan powietrza według Reau., Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz. for both days.

Zrana mgła, deszcz, potem śnieg = 6.66'''

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. spow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reau., Stan powietrza według Reau., Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz. for both days.

Śnieg = 0.68'''

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 21 grudnia.

Table with 4 columns: w. a., gotówką, towarem, zł., c. zł., c. Items include Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. grudnia 1867.

Table with 4 columns: w. a., pien., towar. Items include Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca, Pożyczka w srebrze 1864, etc.

Table with 2 columns: pien., towar. Items include Węgier, Galicyi, Siedmiograda, Bukowiny, Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%

2. Akcje.

Table with 2 columns: pien., towar. Items include Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, Niz. austr. tow. eskont., Banku anglo-austriackiego, etc.

3. Listy zastawne.

Table with 2 columns: w. a., (za 100 zł.), (za 100 zł.). Items include Banku narod. przezn. do losowania, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, etc.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with 2 columns: w. a., (za sztukę.). Items include Kol. póln. po 100 zł. m. k., Kol. póln. po 100 zł. w. a., etc.

5. Losy.

Table with 2 columns: w. a., (za sztukę.). Items include Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., etc.

Table with 4 columns: w. a., pien., towar. Items include Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma, Palfiego, etc.

Wekste.

(Na 3 miesiące.)

Table with 4 columns: w. a., pien., towar. Items include Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., etc.

Kurs złota.

Table with 4 columns: w. a., pien., towar. Items include Dukaty ces. men., defto. pełnej wagi, Korona, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. grudnia.

Table with 4 columns: w. a., złr., kr. Items include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, etc.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2637) E d y k t. (3) Nr. 4542. C. k. miejsko - delegowany sąd powiatowy w Nowym Sączu uwiadamia niniejszem, iż dnia 21. stycznia 1863 do l. 414 p. Tomasz Wittig wytoczył pozew przeciw sukcesorom ś. p. księdza Józefa Ludwiga o zapłacenie 74 zł. 80 kr. w. a.

Gdy miejsce pobytu współpозwanych Karola Sebastjana dw. im. Ludwiga i małoletniego Rudolfa Józefa Ludwiga, a właściwie jego opiekunki Wero-

niki Ludwigoj do tego czasu nie jest wiadomem, i dekretacja pozwu doręczoną im nie została, przeto na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono dla nich kuratorem tutejszego adwokata p. Dra. Bersona z substytucją adwokata p. Dra. Zielinskiego, o czem się nieobecnych w tym celu uwiadamia, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wyjaśnień i dokumentów udzielili, lub sobie sami zastępcę obrali.

Nowy Sącz, dnia 20. listopada 1867.

(2660) Fundmachung. (3) Pro. 3126. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird bekannt gemacht, daß der unterm 17. Mai 1866 z. 1760 wider David Gross, Vermittlungswarenhändler aus Czaniec, eröffnete Concurs in Folge außergerichtlicher Befriedigung der Gläubiger aufgehoben und dem benannten Erbdar der freie Vermögensverwaltung eingeräumt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty, am 3. December 1867.

(2667)

E d y k t.

(1)

Nro. 58144. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa niniejszym edyktem posiadaczy listów zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wraz z kuponami i talonami, a mianowicie: a) listu zastawnego serya III. nr. ser. 15733 z daty 1. stycznia 1864 na 1000 zł. w. a. z kuponami, z których pierwszy płatny 30. czerwca 1867, ostatni 31. grudnia 1873. i talonem; b) listu zastawnego serya V., nr. ser. 16741 z daty 1. lipca 1863 na 100 zł. w. a. z kuponami,

z których pierwszy płatny 30. czerwca 1867, ostatni 30. czerwca 1873, i talonem; c) listu zastawnego serya V., nr. ser. 18416 z daty 1. lipca 1864 na 100 zł. w. a. z kuponami, z których pierwszy płatny 30. czerwca 1867, ostatni 30. czerwca 1874, i talonem; d) listu zastawnego serya V., nr. ser. 19360 z daty 1. stycznia 1865 na 100 zł. w. a. z kuponami, z których pierwszy płatny 30. czerwca 1867, ostatni 31. grudnia 1874, i talonem; e) listu zastawnego serya V., nr. ser. 19435 z daty 1. lipca 1863 na 100 zł. w. a. z kuponami, z których pierwszy

płatny 30. czerwca 1867, ostatni 30. czerwca 1875, i talonem. — ażeby się z tymi dopiero co opisanymi listami zastawnymi, kuponami i talonami w tutejszym sądzie w ciągu trzech lat, licząc od dnia, w którym ostatni kupon z każdego tu wymienionego listu zastawnego do zapłaty przypadnie, tem pewniej zgłosili, ileż w razie przeciwnym wymienione listy zastawne za nieważne i amortyzowane uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 26. października 1867.

Doniesienia prywatne.

Zusolge Allerhöchsten Befehles Seiner k. k. Apostolischen Majestät

eröffnet die k. k. Lotto-Gefälls-Direction die

XI. Staats-Lotterie für gemeinnützige und Wohlthätigkeits-Zwecke, deren ganzer Reinertrag

der Krankenanstalt „Rudolfs-Stiftung in Wien gewidmet ist.

Diese reich ausgestattete Geld-Lotterie enthält 759 Treffer,

wobon der 1. Haupttreffer 80.000 fl.

2. „ 20.000 „

3. „ 10.000 „

und einschliesslich dieser die Gesamt-Gewinnsumme

300.000 Gulden österreichische Währung beträgt.

Die Ziehung erfolgt bestimmt und unwiderruflich am 19. März 1868.

Das Los kostet 2 fl. 50 kr. österr. Währ.

Die Lose sind zu haben in Wien: bei der in dem k. k. Lotto-Gefälls-Directions-Gebäude, Stadt, Salzgies Nr. 20 befindlichen Abtheilung für Staats-Lotterien zu wohlthätigen Zwecken, und bei den Los-Versehrern; in den k. k. und k. ungarischen Kronländern; bei allen Lotto-Gefälls-Cassen und Steuerämtern, bei den meisten Postämtern, Eisenbahn- und Dampfschiffahrts-Stationen, und bei den in allen Städten und bedeutenderen Ortschaften der Monarchie aufgestellten Los-Absatz-Organen.

Da das Reinerträgnis dieser Lotterie der Pflege und Heilung der Kranken gewidmet, und den Losabnehmern die Erreichung bedeutender Gewinnste in Aussicht gestellt ist, so glaubt die k. k. Lotto-Direction auf eine lebhaftere Theilnahme mit Zuversicht rechnen zu dürfen.

Von der k. k. Lotto-Gefälls-Direction.

Wien, am 15. December 1867.

Cajus von Wellenheim m. p.,

k. k. Ober-Finanzrath.

W skutek Najwyższego rozkazu Jego c. k. Apostolskiej Mości

otwiera c. k. Dyrekcya dochodów loteryjnych

XI. loteryę rządową dla celów powszechnie użytecznych i dobroczynnych,

której cały czysty dochód poświęcony jest na szpital

„Fundacyi Rudolfa w Wiedniu.“

Ta bogato wyposażona loterya zawiera 759 trafnych,

z których 1. główna trafna 80.000 zł.

2. „ 20.000 „

3. „ 10.000 „

a łącznie z temi ogólną sumę wygranych

300.000 złotych waluty austriackiej wynosi.

Ciągnięcie nastąpi nieochybnie i nieodwołalnie dnia 19. marca 1868.

Los kosztuje 2 zł. 50 cent. wal. austr.

Losy są do nabycia, w Wiedniu: w wydziale loteryj rządowych dla celów dobroczynnych, znajdującym się w budynku c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych, w mieście, przy ulicy Salzgies Nr. 20, jako też u sprzedawców losów: w c. k. i król. węgierskich krajach koronnych; we wszystkich c. k. kasach dochodów loteryjnych, w c. k. urzędach poborowych, niemal we wszystkich c. k. urzędach pocztowych, na stacjach kolei żelaznych i żeglugi parowej, tudzież u organów ustanowionych dla sprzedaży losów po wszystkich miastach i znaczniejszych miejscach monarchii.

Ponieważ czysty dochód z tej loteryi jest poświęcony na pielęgnowanie i leczenie chorych, a nabywcom losów nadarza się sposobność znacznych wygranych, przeto rachuje c. k. Dyrekcya dochodów loteryjnych na żywy w niej udział.

Od c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych.

Wiedeń, dnia 15. grudnia 1867.

Kajusz de Wellenheim m. p.,

c. k. wyższy radca finansowy.

Nr. 1915. — (2701)